आजारीपण (~ भानुदास)

पडू आजारी | मौज हीच वाटे भारी |

नकोच जाणे मग शाळेला,
काम कुणी सांगेल न मजला,
मऊ मऊ गादी निजावयाला,
चैनच सारी | मौज हीच वाटे भारी |

मिळेल सांजा साबुदाणा,
खडीसाखर, मनुका, बेदाणा,
संत्री, साखर-लिंबू आणा,
जा बाजारी | मौज हीच वाटे भारी |

भवती भावंडांचा मेळा,
दंगा थोडा जरी कुणी केला,
मी कावुन सांगेन तयाला,
जा बाहेरी | मौज हीच वाटे भारी |

कामे करतिल सारे माझी,
झटतिल ठेवाया मज राजी,
बसेल गोष्टी सांगत आजी,
मज शेजारी | मौज हीच वाटे भारी |

असले आजारीपण गोड,
असुनी कण्हती का जन मूढ?
हे मजला उकलेना गूढ,
म्हणुन विचारी | मौज हीच वाटे भारी |

१. कवीला आजारीपण का आवडते?

२. वाक्यात उपयोग करा: मौज, चैन, राजी, मूढ, गूढ, कावणे, झटणे, कण्हणे

३. आजारीपणाबद्दल तुम्हाला काय वाटते हे कवितेच्या एका कडव्यात सांगा. "यमक" जुळवायला विसरू नका!